

Sygn. akt IV U 200/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2020 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania S. S.A. w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 09.12.2016 r. nr (...)

przy udziale zainteresowanej D. J.

o podstawę wymiaru składek

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od odwołującego S.S.A. w Z. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 200/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9.12.2016 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że przychód w kwotach szczegółowo wymienionych w decyzji za poszczególne miesiące, osiągnięty przez **D. J.** z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych z F. T. Sp. z o.o. oraz F. G. Sp. z o.o., w ramach których ubezpieczona świadczyła pracę na rzecz własnego pracodawcy, tj. S. sp. z o.o. (od 04.05.2016 r. S. spółka akcyjna) stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) oraz ubezpieczenie zdrowotne, których płatnikiem składek jest spółka S. z o.o.

Jako podstawę prawną decyzji organ rentowy wskazał art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 ustawy z 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W uzasadnieniu organ rentowy wywodził, że w ramach umów zlecenia, zawartych pomiędzy F. T. Sp. z o.o. oraz spółką F. G. a D. J. – pracownikiem spółki S., osoba ta świadczyła pracę na rzecz własnego pracodawcy, tj. spółki S.. Oznacza to, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu świadczenia pracy na podstawie umów cywilnoprawnych jest spółka S..

Płatnik składek S. S.A. z siedzibą w Z. zaskarżyła odwołaniem tę decyzję w całości wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że przychód w kwotach wymienionych w sentencji decyzji osiągnięty przez zainteresowaną z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych z F. G. sp. z o.o. nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) oraz ubezpieczenie zdrowotne, których płatnikiem jest odwołująca się spółka.

Odwołująca wniosła też o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Spółka zarzuciła organowi rentowemu naruszenie:

1. art. 8 ust. 2a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez przyjęcie przez organ rentowy, że w oparciu o treść tego przepisu odwołująca powinna uwzględnić w podstawie wymiaru składek zainteresowanej wynagrodzenie wypłacane zainteresowanej przez F. G. sp. z o.o. w ramach zawartych z zainteresowaną umów cywilnoprawnych, podczas gdy zainteresowana wykonywała usługi w ramach umów cywilnoprawnych na rzecz ww. spółki, nie zaś na rzecz odwołującej się, wobec czego beneficjentem pracy zainteresowanej nie była odwołująca się spółka, przez co nie można w oparciu o ww. przepis przyjąć, że zainteresowana była pracownikiem odwołującej się;

2. art. 18 ust. 1a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez przyjęcie, że odwołująca się powinna uwzględnić w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe zainteresowanej przychód z tytułu umów cywilnoprawnych zawartych ze spółką F., skutkujące przeniesieniem obowiązku uiszczenia ww. składek na odwołującą się, podczas gdy zainteresowana wykonywała usługi w ramach umów cywilnoprawnych na rzecz ww. spółki, nie zaś na rzecz odwołującej się, wobec czego beneficjentem pracy zainteresowanej nie była odwołująca się spółka, przez co nie można w oparciu o ww. przepis przyjąć, że zainteresowana była pracownikiem odwołującej się;

3. art. 89 ust. 5 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niezawiadomienie odwołującej się w toku prowadzonego postępowania o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków wymienionych w treści zarzutu, co uniemożliwiło odwołującej się wzięcie udziału w przeprowadzeniu tych dowodów, skutkując doprowadzeniem do dowolnego i całkowicie błędnego ustalenia przez organ rentowy stanu faktycznego w niniejszej sprawie, podczas gdy organ rentowy zobowiązany był w toku prowadzonego postępowania zawiadomić odwołującą się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań ww. świadków;

4. przepisów k.p.a. w zw. z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, tj.:

a. art. 78 § 1 i 2 k.p.a. w zw. z art. 123 u.s.u.s. poprzez nieuwzględnienie żądania odwołującej się o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania pracowników odwołującej się wskazanych w załączonym do protokołu kontroli z 07.06.2016 r. wykazie zbadanego materiału, z powołaniem się na fakt, że nie zostały one zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów, a żądanie dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami zmierzając do powtórzenia przeprowadzenia postępowania dowodowego, a ponadto nie mają one znaczenia dla sprawy,

b. art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 123 u.s.u.s. poprzez niezbranie w sposób wyczerpujący i nierozpatrzenie całego materiału dowodowego, będące rezultatem odmowy przeprowadzenia przez organ rentowy zawnioskowanych przez odwołującą się dowodów,

c. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 123 u.s.u.s. poprzez brak podjęcia niezbędnych czynności zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego na skutek odmowy przeprowadzenia przez organ rentowy zawnioskowanych przez odwołującą się dowodów,

podczas gdy:

A. organ rentowy zgłoszone dowody powinien uwzględnić, gdyż nie były one spóźnione, a wobec niewyjaśnienia przez organ rentowy wszystkich okoliczności sprawy i wobec niezbrania i niezbadania przez organ rentowy

całości materiału dowodowego, organ powinien w pierwszej kolejności zmierzać do prawidłowego i zgodnego z rzeczywistością ustalenia stanu faktycznego sprawy;

B. organ rentowy przed wydaniem zaskarżonej decyzji wobec zainteresowanej powinien ją przesłuchać, bowiem bez ustalenia:

- na czyją rzecz zainteresowana wykonywała pracę w ramach wykonywanych obowiązków wynikających z zawartych ze spółką F. G. sp. z o.o. umów zlecenia;

- zakresu obowiązków zainteresowanej wynikających z zawartych przez nią umów zlecenia ze spółką F. G. sp. z o.o.;

- beneficjenta usług świadczonych przez zainteresowaną w ramach umów zlecenia zawartych ze spółką F. G. sp. z o.o.;

- okoliczności zawierania przez zainteresowaną umów zlecenia ze spółką F. G. sp. z o.o.;

- podmiotu wypłacającego wynagrodzenie za wykonane przez zainteresowaną usługi w ramach zawartych przez nią umów zlecenia ze spółką F. G. sp. z o.o.;

- czasu i miejsca wykonywanych przez zainteresowaną usług w ramach zawartych umów zlecenia ze spółką F. G. sp. z o.o.

– nie jest możliwe przyjęcie, że w oparciu o treść przepisu odwołująca się powinna uwzględnić w podstawie wymiaru składek zainteresowanej wynagrodzenie wypłacane zainteresowanej przez F. G. sp. z o.o. w ramach zawartych z zainteresowaną umów cywilnoprawnych, a w konsekwencji przeniesienie obowiązku uiszczenia ww. składek na odwołującą się jako płatnika składek.

W uzasadnieniu znalazło się rozwinięcie powyższych zarzutów.

Spółka zakwestionowała ponadto wyliczenia organu rentowego w zakresie podstawy wymiaru składek.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W toku sprawy organ rentowy wniósł o zasądzenie od odwołującej się na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek S. S.A. z siedzibą w Z., zarejestrowana od 04.05.2016 r., jest podmiotem powstałym w wyniku przekształcenia S. sp. z o.o. z siedzibą w Z., zarejestrowanej od 07.06.2002 r. do 04.05.2016 r.

Spółka wykonuje działalność gospodarczą, której przeważającym przedmiotem jest sprzedaż detaliczna żywności prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.

Działalność prowadzona jest w ogólnopolskiej sieci detalicznych sklepów.

okoliczności niesporne, ustalone na podstawie wpisu w KRS i akt organu rentowego

Zainteresowana D. J. w spornym okresie obejmującym miesiące czerwiec, październik-listopad 2013 r., marzec-lipiec 2014 r. była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w odwołującej się spółce. Pracodawca rozliczył za tą osobę należne składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne od przychodów osiągniętych z tytułu trwającego stosunku pracy.

okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego

W spornym okresie zainteresowana D. J. była zatrudniona u odwołującej się na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kasjer-sprzedawca za minimalnym wynagrodzeniem z możliwością premii uznaniowej. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano sklep w Ż. przy ul. (...).

Postanowiono, że praca odbywa się w systemie równoważnego czasu pracy, z dobowym wymiarem czasu pracy 12 godzin w miesięcznym okresie rozliczeniowym. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy.

dowód: umowa o pracę, informacje, k. 2190-2192 akt organu rentowego

Odwołująca w dniu 22.04.2013 r. zawarła ze spółką F. T. sp. z o.o. umowę ramową w sprawie świadczenia usług. Na mocy tej umowy F. T. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zobowiązała się do świadczenia na rzecz odwołującej usług obejmujących kierowanie do klienta osób angażowanych przez F. T. na podstawie umów prawa cywilnego (zwanym dalej „wykonawcami”) w celu określonego wykonywania u klienta umówionych zadań – na podstawie umów, zawieranych w wykonaniu niniejszej umowy (zwanym dalej „umowami zadaniowymi”); klient zobowiązał się do zapłaty F. T. wynagrodzenia (§ 2).

Ponadto ustalono, że:

-Wykonawcy będą wykonywali zlecenia przy obsłudze promocji sklepowych, sprzedaży produktów, merchandisingu produktów, akcjach wspierających sprzedaż (§ 3).

-Umowy zadaniowe będą zawierane najdłużej na okresy 2-miesięczne (§ 5).

-Czas wykonywania zleceń przez każdego z wykonawców nie powinien przekraczać 12 godzin na dobę (§ 6).

-Wykonawcy będą wykonywali zadania w miejscach wskazanych przez klienta (§ 7).

-Umowy zadaniowe będą zawierane w ten sposób, że klient będzie składał F. T. zamówienia na wykonanie poszczególnych zadań na formularzach stosowanych przez F. T. (§ 8 ust. 1).

-Zamówienia mogą być składane od poniedziałku do piątku w godz. od 08:00 do 16:00 za pośrednictwem poczty elektronicznej (§ 8 ust. 5).

-Pierwsze zamówienie klient zobowiązany jest złożyć co najmniej na 10 dni przed planowanym przystąpieniem do wykonywania pierwszej umowy zadaniowej (§ 8 ust. 6).

-Następne zamówienie klient będzie składał co najmniej na 3 dni przed planowanym przystąpieniem do wykonywania każdej umowy zadaniowej (§ 8 ust. 7).

F. T. zobowiązała się do:

1) zawierania umów na podstawie prawa cywilnego z wykonawcami legitymującymi się kwalifikacjami wymienionymi w § 4;

2) kierowania wykonawców do miejsc wykonywania zadań wskazanych w umowach zadaniowych;

3) wypłacania wykonawcom wynagrodzenia terminowo i w całości oraz obliczania, pobierania i przekazywania organom podatkowym zaliczek na podatek dochodowy należnych w związku z wypłatą wynagrodzenia;

4) składania klientowi do 5 dnia miesiąca za miesiąc poprzedni informacji o liczbie godzin poświęconych na wykonywanie zadań przez wykonawców;

5) wyznaczania i ewentualnej zmiany koordynatora umów zadaniowych (§ 9).

Klient zobowiązał się do:

- 1) składania zamówień na wykonanie poszczególnych zadań tylko na ustalonych formularzach;
- 2) udzielania wykonawcom przed wykonaniem poszczególnych umów zadaniowych instruktażu merytorycznego, wskazówek w zakresie bhp i ochrony ppoż., a także zasad bezpieczeństwa obowiązujących u klienta;
- 3) wyznaczenia i ewentualnej zmiany konsultanta umów zadaniowych;
- 4) zapewnienia koordynatorowi łatwego kontaktu z konsultantem, w tym także w miejscach wykonywania umów zadaniowych;
- 5) w przypadku, gdyby charakter powierzonej czynności tego wymagał – zapewnienia wykonawcy specjalistycznych badań lekarskich;
- 6) niezwłocznego przekazywania F. T. zastrzeżeń co do wykonywania zadań oraz informacji, które mają wpływ na rzetelność lub jakość wykonywania zadań (§ 10).

Tytułem wynagrodzenia za wykonywanie umów zadaniowych, klient zapłaci F. T. za każdego wykonawcę kwotę obliczoną według kalkulacji (§ 14 ust. 1).

Wynagrodzenie F. T. płatne będzie:

- 1) co miesiąc na podstawie faktur VAT wystawianych do 5 dnia miesiąca za miesiąc poprzedni;
- 2) w ciągu 14 dni po doręczeniu klientowi faktury VAT i z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności;
- 3) z zachowaniem drogi bankowej na rachunek X. T. wskazywany w fakturach VAT (§ 14 ust. 2).

Strony zawarły umowę na czas nieoznaczony począwszy od 01.03.2013 r., z możliwością rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego (§ 15 ust. 1-2).

dowód: umowa ramowa w sprawie świadczenia usług z 22.04.2013 r.,

umowy zadaniowe, str. 3688-3696 akt organu rentowego

Umowy zadaniowe przewidywały stawkę godzinową zleceniobiorcy (15 zł netto za godzinę pracy) i marżę agencji (5-6)% całkowitych kosztów realizacji zlecenia.

dowód: umowy zadaniowe, str. 3676-3686 akt organu rentowego

Płatnik składek (jako „zleceniodawca usługi”) w dniu 3.02.2014 r zawarł ze spółką F. G. sp. z o.o. (jako „wykonawcą usługi”) umowę o współpracy .

Ustalono w niej, że:

-Zlecający usługę jako miejsce wykonania usługi przez wykonawcę określa swoją siedzibę oraz wszelkie punkty produkcji i punkty sprzedaży, gdzie zlecający usługę prowadzi swoją działalność.

-Zlecający usługę zobowiązuje się każdorazowo wskazać wykonawcy usługi szczegółowo miejsce wykonywania każdorazowej usługi, ze wskazaniem dokładnego adresu tego miejsca (§ 1).

-Zlecający usługę zleca, a wykonawca usługi podejmuje się wykonania usługi polegającej na zapewnieniu przez personel wykonawcy usługi obsługi punktów produkcji i sprzedaży zgodnie z wystawionym szczegółowo

zamówieniem, określającym zakres usługi, miejsce i czas trwania, elementy techniczne i organizacyjne usługi (§ 2 ust. 1).

-Wykonawca usługi oświadcza, że jego personel wykonujący w jego imieniu i na jego rzecz przedmiotowe usługi, będzie miał nawiązany z wykonawcą usługi stosunek prawny w postaci aktualnej i obowiązującej umowy cywilnoprawnej lub umowy o pracę (§ 2 ust. 2).

-Wykonawca usługi oświadcza, że będzie wypłacać wynagrodzenie swojemu personelowi z tytułu świadczonych przez nich usług w imieniu i na rzecz wykonawcy usługi na podstawie zawartych z tymi osobami umów oraz odprowadzać wszelkie ewentualne składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, chorobowe oraz zaliczki na podatek dochodowy, jeżeli wymagają tego przepisy prawa (§ 2 ust. 3).

-Zlecający usługę każdorazowe zamówienie przysyłać będzie faxem od poniedziałku do piątku w godz. 8-16 lub w soboty w godz. 8-12, jednakże nie później niż na 30 godzin przed planowanym wykonaniem usługi, tak aby wykonawca usługi mógł wyznaczyć osoby ze swojego personelu do należytego i terminowego wykonania zamówionej usługi (§ 2 ust. 4).

W ramach świadczonych usług, wykonawca usługi zobowiązuje się:

1. zapewnić obsługę placówek produkcyjnych i detalicznych zgodnie z zamówieniem na usługi złożone przez zlecającego usługę;
2. ubezpieczyć swój personel prowadzący obsługę w placówkach produkcyjnych i detalicznych zlecającego usługę od następstw nieszczęśliwych wypadków;
3. ponosić odpowiedzialność materialną za szkody wyrządzone w mieniu zlecającego usługę przez jego personel powstałe w związku z wykonywaniem usługi wyłącznie z ich winy;
4. zawrzeć w umowach (lub w odrębnych dokumentach) z personelem prowadzącym w jego imieniu i na jego rzecz usługi na rzecz zlecającego usługę – klauzule zachowania tajemnicy produkcyjnej i handlowej dotyczące działalności zlecającego usługę (§ 3).

Wykonawca usługi zobowiązuje się pokryć ewentualne niedobory kasowe powstałe przy obsłudze przez jego personel kas fiskalnych zlecającego usługę, pod warunkiem protokólnego potwierdzenia przekazania kasy i jej stanu jego personelowi przed rozpoczęciem wykonywania każdorazowej usługi oraz protokólnego przekazania zwrotnego kasy i jej stanu bezpośrednio po wykonaniu usługi (§ 4 ust. 1; ust. 2 reguluje obowiązek informacyjny zlecającego w sprawie niedoborów kasowych).

Zlecający usługę zobowiązuje się do:

1. poinformowania personelu wykonawcy usługi o przepisach ppoż. i bhp obowiązujących na terenie wykonywania usługi;
2. zapewnienia sprawności technicznej ewentualnie używanych maszyn i urządzeń obsługiwanych przez personel;
3. zapewnienia personelowi wykonawcy usługi firmowej odzieży ochronnej (o ile jest wymagana);
4. udostępnienia personelowi wykonawcy usługi pomieszczeń socjalnych;
5. przekazywania wszelkich informacji mogących mieć wpływ na jakość świadczonych usług i dobór personelu;
6. zobowiązania pracowników funkcyjnych (kierownik placówki lub jego zastępca) do potwierdzenia wykonywania usługi i wykonania przez personel wykonawcy usługi na stosownej karcie zlecenia, a następnie przesłania faxem karty zlecenia do wykonawcy;

7. zapłaty wykonawcy usługi za wykonane usługi na podstawie wystawionej faktury VAT (§ 5).

Nadzór nad całością prowadzonych usług po stronie wykonawcy usługi prowadzi odpowiedzialny i wyznaczony przedstawiciel wykonawcy, który potwierdza wykonanie umowy (§ 6).

Za wykonaną usługę wykonawcy usługi przysługiwać będzie wynagrodzenie, płatne raz w miesiącu na podstawie wystawionej faktury VATY w terminie 7 dni od jej doręczenia zamawiającemu (§ 7 ust. 1).

Na wynagrodzenie wykonawcy usługi składać się będzie:

- za każdą osobę wykonującą usługę na rzecz zlecającego usługę w danym miesiącu – 20 zł netto;
- za każdą godzinę, w której osoba z personelu wykonawcy usługi wykonywać będzie usługę na rzecz zlecającego usługę kwotę ustaloną każdorazowo pomiędzy wykonawcą usługi a zlecającym usługę indywidualnie dla każdej osoby z personelu wykonawcy w zależności do rodzaju usługi, pory i miejsca wykonywania usługi oraz kwalifikacji personelu (§ 7 ust. 2).

Wynagrodzenie ustalone będzie w oparciu o karty zamówień usług (zlecenia usług) wystawianych przez wykonawcę usługi (§ 7 ust. 3).

W przypadku braku terminowej zapłaty za fakturę w terminie, wykonawca usługi ma prawo naliczyć odsetki ustawowe za zwłokę (§ 7 ust. 4).

Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony (§ 8 ust. 1; ust. 2-3 wprowadziły możliwość wypowiedzenia i warunek rozwiązania umowy bez wypowiedzenia).

dowód: umowa o współpracy z 03.02.2014 r., str. 3700-3710 akt organu rentowego

Spółki F. T. i F. G. z tytułu zawartych umów o świadczenie usług wystawiały faktury VAT. Na wartość kwot brutto, wskazanych w fakturach, składały się suma wynagrodzenia należnego pracownikom odwołującej, należności publicznoprawne (podatki i składki na ubezpieczenie zdrowotne) oraz prowizja dla płatnika składek. Odwołująca uiszcza należności wynikającej z faktur.

dowód: faktury VAT, str. 4025-4150 akt organu rentowego

W celu zrealizowania umów zawartych z odwołującą spółki F. T. Sp. z o.o. oraz F. G. Sp. z o.o. zawarły z zainteresowaną umowy zlecenia na sporne okresy.

okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego

W spornych okresach zakres czynności i odpowiedzialności kasjera-sprzedawcy zatrudnionego u odwołującej był następujący:

Kasjer-sprzedawca podlegał bezpośrednio kierownikowi sklepu.

Do zadań szczegółowych kasjera-sprzedawcy należały m.in.:

1. obsługa kasy fiskalnej oraz przestrzeganie procedury kasowej;
2. przeprowadzanie transakcji za pomocą kart płatniczych oraz weryfikowanie informacji dotyczących właściciela karty i wypełnianie związanych z tym formalności;
3. oddawanie pieniędzy klientom za zwrócony towar oraz anulowanie paragonów za zgodą przełożonego;

4. sporządzanie raportów kasy fiskalnej z przeprowadzonych transakcji; porównywanie raportów kasowych z rzeczywistą ilością pieniędzy znajdujących się w kasie oraz weryfikacja danych;
5. zapewnienie wysokiej jakości i sprawności obsługi przy kasie;
6. kontrolowanie zgodności cen przy kasowaniu towarów;
10. sprzedaż artykułów spożywczych i przemysłowych;
11. przygotowanie towaru do sprzedaży; praca nad odpowiednią ekspozycją towaru; 12. aktualizacja cen i kontrola terminów ważności i przydatności towarów oraz rotacja towaru wg zasady (...) „pierwsze weszło-pierwsze wyszło”;
13. profesjonalna obsługi klienta; umiejętność słuchania i rozmowy z klientem; pomoc klientom przy zakupie towarów; udzielanie klientom informacji dotyczących cen towarów oraz transakcji z klientem lub przekazywanie sprawy przełożonemu, pracodawcy; 14. sprawdzanie dolnej zawartości koszyka klienta;
15. przyjmowanie prasy oraz przygotowywanie zwrotów;
16. obsługa kolektury L. (wcześniej kurs przygotowawczy);
17. zachowywanie czystości i porządku na stanowisku pracy oraz w stołówce i toalecie;
18. dokładne i sumienne wykonywanie czynności służbowych zleconych przez przełożonego, pracodawcę.

Kasjer-sprzedawca przejmował odpowiedzialność materialną za szkody w mieniu w postaci powierzonych mu pieniędzy firmy z obowiązkiem ich rozliczenia.

Zakres czynności i odpowiedzialności dla osób zatrudnionych na stanowisku kasjer-sprzedawca i starszy kasjer-sprzedawca był taki sam.

dowód: zakres czynności i odpowiedzialności kasjera-sprzedawcy, pismo z 03.03.2016 r., str. 3746-3754

akt organu rentowego

W spornych okresach, zgodnie z regulaminem wynagradzania obowiązującym w odwołującej się spółce, rozkład czasu pracy ustalono w następujący sposób (§ 14):

- dla pracowników sklepów:

- na stanowiskach kierowniczych: od poniedziałku do niedzieli 8 godzin na dobę, przez 5 dni/godz. w tygodniu, w godzinach od 06:00 do 22:00 – ustalonych w harmonogramie pracy;

- na stanowisku kasjer-sprzedawca: praca na dwie zmiany – w systemie równoważnego czasu pracy, od poniedziałku do niedzieli – w godzinach od 06:00 do 22:00.

W sklepie w Z. przy ul. (...) – praca całodobowa na trzy zmiany – w systemie równoważnego czasu pracy od poniedziałku do niedzieli.

Indywidualny rozkład czasu pracy pracownikom zatrudnionym na stanowisku kasjera-sprzedawca ustalany był w harmonogramach pracy na każdy kolejny okres rozliczeniowy przez bezpośrednich przełożonych i podawany do wiadomości tych pracowników, na tydzień przed rozpoczęciem kolejnego okresu rozliczeniowego.

W stosunku do pracowników zatrudnionych w sklepach stosowano system równoważnego czasu pracy, polegający na przedłużeniu dobowego wymiaru czasu pracy do 12 godzin na dobę, w miesięcznym okresie rozliczeniowym.

Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy był równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w innych dniach lub dniami wolnymi od pracy.

dowód: regulamin wynagradzania wraz z aneksami, k. 3598-3672 akt organu rentowego

Nabór osób do pracy przez spółki F. T. i F. G. był przeprowadzany w prasie, poprzez ogłoszenia, w portalach internetowych, z polecenia. Kontakt z osobami chętnymi do pracy, również z ich inicjatywy, odbywał się telefonicznie.

W przypadku pracy w sklepach prowadzonych przez spółkę S.do pracy wyznaczano wyłącznie osoby zatrudnione u płatnika.

Umowy cywilnoprawne pomiędzy ubezpieczonymi i spółkami F.były zawierane za pośrednictwem przedstawicieli odwołującej spółki, którzy przekazywali dokumenty do podpisania.

Odwołująca zapewniała narzędzia pracy takie jak palety, owijki do brendowania towaru, towary do układania na półce, dodatkowy towar na promocje, czyli wszystkie takie, jakie były potrzebne również do codziennej pracy.

Osoby zatrudnione w ramach spornych umów cywilnoprawnych musiały dostosować się do zasad, regulaminów i polityki obowiązujących w odwołującej się spółce.

Do końca 2016 r. płatnik przygotowywał informację o tym ile godzin przepracowały osoby zatrudnione na umowy cywilnoprawne. Nie było to weryfikowane przez kontrahenta. Od 01.01.2017 r. stosowano się do obowiązku ewidencjonowania czasu pracy zleceniobiorców.

Nie było sytuacji, w której osoba wykonująca pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej ponosiła odpowiedzialność (materialną, odszkodowawczą) wobec odwołującej.

W razie niedoborów stwierdzonych po rozliczeniu kasy, drobne braki były ignorowane. Większe miały skutkować notą księgową wystawianą przez S. kontrahentowi, która miała być potrącana z wynagrodzenia osoby zatrudnionej.

dowód: zeznania świadka D. S., k. 50v-52 sygn. akt IV U 152/18

– za odwołującą się spółkę – zeznania J. S., k. 68-69, 72v sygn.. akt IV U 166/18,

- zeznania zainteresowanej D. J., k. 71-72 akt sąd.
- akta organu rentowego

W spornym okresie, w ramach realizacji umów nazwanych umowami zlecenia, zawartymi z zainteresowaną przez spółkę F. T. i F. G., zainteresowana D. J. wykonywała pracę w tym samym sklepie, co na podstawie umowy o pracę, tyle że w dni świąteczne.

Praca w dni świąteczne niczym się nie różniła od pracy w dni powszednie. Z umowy zlecenia wynikały te same obowiązki, co z umowy o pracę. Zainteresowana pracowała w tej samej odzieży roboczej. Nie było też żadnych różnic w zakresie obsługi kasy fiskalnej. Logowanie do kasy i rozliczanie utargu wyglądało tak samo, jak w ramach umowy o pracę.

Nadzór nad pracą zainteresowanej był taki sam w dni świąteczne, jak w dni robocze. W przypadku absencji w dzień świąteczny, D. J. swoją nieobecność miała zgłaszać, tak jak dotychczas - swojemu kierownikowi. Kierownikiem sklepu była osoba zatrudniona w S..

Wynagrodzenie było wypłacane przez spółki F. przelewem na konto. Zainteresowana nie miała kontaktu z przedstawicielami spółek F..

dowód: zeznania zainteresowanej D. J., k. 71-72 akt sąd.

Płatnik składek w okresie od czerwca 2013 r. do grudnia 2015 r. w podstawach wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie uwzględnił przychodów uzyskanych przez 273 osoby zgłoszone do ubezpieczenia zdrowotnego z kodem tytułu ubezpieczenia zleceniobiorcy przez F. T. sp. z o.o. z siedzibą w Z. lub F. G. sp. z o.o. z siedzibą w Z. w okresie od kwietnia 2013 r. do grudnia 2015 r.

Od przychodów uzyskanych przez te osoby jako osoby zgłoszone z kodem zleceniobiorcy, spółki F. T. lub F. G. rozliczyły wyłącznie składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Dotyczy to także zainteresowanej i jej przychodów wskazanych w zaskarżonej decyzji za poszczególne miesiące.

okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego

Kwoty przychodu uzyskanego przez zainteresowaną z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych odpowiadają kwotom wskazanym w zaskarżonej decyzji.

dowód: dane o zgłoszeniach i podstawach wymiaru składek ubezpieczonych, k. 85-89 akt sąd., akta organu rentowego

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy przychód zainteresowanej, w kwotach podanych w zaskarżonej decyzji za poszczególne okresy, powinien stanowić podstawę wymiaru składek, do opłacania których zobowiązana jest odwołująca spółka.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 300 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

W myśl art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, osoby te podlegają też obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W stosunku do pracowników płatnikiem składek jest pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej).

Zgodnie z art. 18 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 9 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących pracownikami stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy z 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1387 ze zm.) przewiduje, że za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Co do zasady, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy (art. 8 ust. 1 ustawy systemowej).

Jednakże zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W pierwszej kolejności spór w niniejszej sprawie sprowadzał się zatem do odpowiedzi na pytanie, czy zainteresowana w spornych okresach była osobą określoną w ww. ustępie 2a, tzn. czy wykonując pracę na podstawie umów nazwanych umowami zlecenia, zawartych ze spółkami F. T. sp. z o.o. i F. G. sp. z o.o., wykonywała pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostawała w stosunku pracy.

Oceniając tę kwestię, należało mieć na względzie, że norma art. 8 ust. 2a u.s.u.s. wykreowała nie tylko szerokie pojęcie „pracownika”, ale także szeroką definicję pracowniczego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, łącząc obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom jako pracownika z aktywnością pracownika w ramach stosunku pracy oraz dodatkowo w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej przez pracownika z pracodawcą lub z osobą trzecią, ale wykonywaną na rzecz pracodawcy. Tym samym, umowy cywilnoprawne wymienione w powołanej regulacji nie stanowią samodzielnych tytułów obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu pracownika (wyrok SA w Katowicach z 07.02.2019 r., sygn. akt III AUa 1757/2018).

Ważne jest też to, że określenie działań „na rzecz” użyte zostało w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. w innym znaczeniu, niż w języku prawa, w którym działanie „na czyjąś rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). W kontekście przepisu art. 8 ust. 2a u.s.u.s. zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj.:

- 1) umowy o pracę,
- 2) umowy zlecenia (o dzieło) między pracownikiem, a osobą trzecią i
- 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. To pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy (wyrok SA w Krakowie z 28.02.2019 r., sygn. akt III AUa 1574/16).

W niniejszej sprawie trójkąt umów przedstawia się następująco: zainteresowaną w spornych okresach łączyła ze spółką S. umowa o pracę, a ze spółkami F. T. i F. G. sp. z o.o. umowy cywilnoprawne, zaś spółki F. z odwołującą się łączyły umowy na podwykonawstwo (z 22.04.2013 r. i 03.02.2014 r.).

W kontekście niniejszej sprawy warto też przywołać pogląd wyrażony w cytowanym wyżej orzecznictwie (sprawa III AUa 1574/16), że art. 8 ust. 2a u.s.u.s. dotyczy z reguły takiej pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz pracodawcy, która mogłaby być świadczona przez jej wykonawcę w ramach stosunku pracy z tym pracodawcą, z tym, że musiałby on wówczas przestrzegać ograniczeń i obciążeń wynikających z przepisów prawa pracy.

Przy czym wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią (wyrok SA w Szczecinie z 03.06.2019 r., sygn. akt III AUa 301/2018).

W orzecznictwie stwierdza się nawet, że spełnienie przesłanki z art. 8 ust. 2a w postaci wykonywania pracy na rzecz pracodawcy oznacza możliwość wykorzystania przez pracodawcę w przyszłości korzyści pośrednich, będących efektem pracy pracownika (wyrok SN z 17.01.2019 r., sygn. akt II UK 477/17).

Podkreślenia wymaga, że czynnikiem decydującym o tym, na rzecz jakiego podmiotu praca była de facto wykonywana, jest finalny efekt tej pracy, a ściślej rzecz ujmując, należy w takiej sytuacji badać, który podmiot osiąga w ostatecznym rozrachunku korzyść z wykonania umowy. Nie jest wymagane, aby pracownik wykonywał w ramach umowy zlecenia takie same czy nawet podobne czynności, jak w ramach stosunku pracy. Mogą być to nawet czynności o zupełnie odmiennym charakterze. Istotne jest, co należy ponownie podkreślić, że korzyści z tejże pracy uzyskuje pracodawca (wyrok SA w Poznaniu z 12.12.2018 r., sygn. akt III AUa 1133/17). Praca wykonywana na rzecz pracodawcy to praca, której rzeczywistym beneficjentem jest pracodawca, niezależnie od formalnej więzi prawnej łączącej pracownika z osobą trzecią. Oznacza to, że bez względu na rodzaj wykonywanych czynności przez pracownika wynikających z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią (wyrok SA w Szczecinie z 22.11.2018 r., sygn. akt III AUa 418/17).

Sąd Okręgowy w pełni podziela powyższe zapatrywania orzecznictwa, stwierdzając, że znajdują bezpośrednie przełożenie na realia niniejszej sprawy.

Ustalając stan faktyczny, sąd oparł się na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu i w aktach kontroli ZUS. Z dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego wynika przede wszystkim treść umów łączących odwołującą spółkę ze spółkami F. oraz regulacje wewnętrzzakładowe obowiązujące u płatnika składek w spornych okresach.

Niekwestionowany był fakt zatrudnienia zainteresowanej w spornych okresach w odwołującej się spółce. Warunki jej zatrudnienia ustalono na podstawie umów o pracę i zeznań zainteresowanej.

Nie budzi też wątpliwości fakt zawierania przez zainteresowaną umów cywilnoprawnych ze spółkami F., wynikający ze zgłoszeń do ubezpieczeń dokonywanych przez spółki F. i potwierdzony przez samą zainteresowaną, natomiast warunki wykonywania tych umów sąd ustalił na podstawie zeznań zainteresowanej. Kluczowe znaczenie dla oceny, czy praca w ramach spornych umów była wykonywana na rzecz pracodawcy, miały właśnie zeznania zainteresowanej, które okazały się pod tym względem jednoznaczne. Z zeznań tych wynika, że zainteresowana wykonywała tę samą pracę, na tych samych zasadach i w tym samym miejscu, na rzecz tego samego podmiotu (spółki S.) zarówno na podstawie umów cywilnoprawnych, jak i umów o pracę.

Przede wszystkim jednak, odnosząc się do obu opisanych wyżej sytuacji, ponownie podkreślić należy, że nie jest istotny rodzaj wykonywanej pracy, a to, że jest to praca wykonywana na rzecz dotychczasowego pracodawcy.

Zeznania świadka D. S. i – zeznającej za stronę odwołującą – J. S. doprecyzowały zasady realizacji umów zawartych przez płatnika ze spółkami F..

Żaden z ww. dowodów nie został zakwestionowany przez którąkolwiek ze stron.

Odnosząc powyższe rozważania prawne do stanu faktycznego sprawy, sąd stwierdza, że stanowisko organu rentowego wyrażone w sentencji zaskarżonej decyzji jest w pełni zasadne.

Pierwsza z umów o podwykonawstwo (z 22.04.2013 r.) zawierała postanowienie, zgodnie z którym „wykonawcy” (zleceniobiorcy) będą wykonywali zlecenia przy obsłudze promocji sklepowych, sprzedaży produktów, merchandisingu produktów, akcjach wspierających sprzedaż. Jest to postanowienie tak sformułowane, by pracownicy S. mogli na tej podstawie wykonywać swoje zwykłe obowiązki pracownicze. Są to bowiem czynności wykonywane przez kasjerów-sprzedawców, kierowników sklepów, kierowników wyższego szczebla koordynujących sprzedaż.

To samo dotyczy postanowień umowy z 03.02.2014 r. Usługi, które miała wykonać spółka F. G., to zapewnienie przez personel obsługi punktów produkcji i sprzedaży.

Wykonawcy mieli wykonywać zadania w miejscach wskazanych przez klienta – zatem zgodnie z umową, to spółka S. przydzielała miejsce pracy. F. T. zobowiązana była do kierowania wykonawców do miejsc wykonywania zadań wskazanych w umowach zadaniowych. Podobnie było w umowie z 03.02.2014 r., która przewidywała, jako miejsce wykonania usługi, siedzibę spółki S. oraz wszelkie punkty produkcji i punkty sprzedaży, gdzie spółka ta prowadzi swoją działalność. Zlecający usługę zobowiązał się każdorazowo wskazać wykonawcy usługi szczegółowo miejsce wykonywania każdorazowej usługi, ze wskazaniem dokładnego adresu tego miejsca.

W umowie z 03.02.2014 r. odwołująca zobowiązała się wprost do zapewnienia całej infrastruktury i narzędzi wykonywania pracy: maszyn i urządzeń, odzieży ochronnej, pomieszczeń socjalnych, informacji o przepisach ppoż. i bhp itp.

Istotne jest również to, że to płatnik ostatecznie pokrywał koszty wykonywanej pracy, tyle że odbywało się to za pośrednictwem spółek F.. System polegał na tym, że pracownik, za pracę wykonywaną w ramach umowy cywilnoprawnej, otrzymywał wynagrodzenie bezpośrednio od spółek F., jednak spółki F. otrzymywały te same kwoty (kwoty wynagrodzenia i danin publicznoprawnych) od spółki S.. Jedyna różnica polegała na tym, że ustalono prowizję dla zleceniodawcy, w takiej wysokości, by było to opłacalne dla płatnika składek. Wg takich reguł spółki F. T. i F. G. wystawiały faktury, a płatnik jej opłacał nie kwestionując tych wartości.

Kluczowe znaczenie ma jednak to, że – jak wynika z zeznań zainteresowanej – wykonywała ona w ramach umów cywilnoprawnych pracę na rzecz swojego dotychczasowego pracodawcy.

Zainteresowana D. J. pracowała przez cały czas na stanowisku kasjer-sprzedawca, w tej samej odzieży roboczej, tak samo logując się na kasie, wykonując te same obowiązki w ramach umów o pracę i umów cywilnoprawnych.

Nie ma wątpliwości, że beneficjentem tych czynności, wykonywanych przez zainteresowaną była odwołująca spółka. Praca była wykonywana w ramach prowadzonej przez spółkę sprzedaży, przy obsłudze jej sklepów, w jej interesie gospodarczym. W istocie wykonywała wręcz swoją zwykłą pracę, taką, jak w ramach zatrudnienia, tyle że w święta.

Oznacza to, że czynności wykonywane w ramach umów nazwanych umowami zlecenia zawartych ze spółkami F., były pracą wykonywaną przez zainteresowaną na rzecz odwołującej się jako pracownika w rozumieniu art. 8 ust. 2a u.s.u.s.

W kontekście powyższych ustaleń, nie ma znaczenia, w jaki sposób spółki F. przeprowadzały nabór chętnych do zawierania umów cywilnoprawnych. Nie ma też znaczenia to, że zgłoszenia do pracy i podpisywanie umów odbywały się dobrowolnie.

Warto jedynie zaznaczyć, że o ile miało miejsce potrącanie niedoborów kasowych ze środków spółek F., to ostatecznie kwota wynikająca z noty księgowej miała być potrącana z wynagrodzenia zleceniobiorcy.

Wszystkie powyższe okoliczności świadczą o tym, że zaskarżona decyzja jest trafna co do istoty.

Sąd nie podzielił też zarzutów płatnika składek dotyczących wysokości przychodów objętych składką przez ZUS.

Pozwany ustalając przychód osiągniany przez zainteresowaną osiągniany w ramach umów cywilnoprawnych zawartych ze spółkami F., miał na względzie informacje zawarte w Kompleksowym Systemie Teleinformatycznym ZUS. Informacje tam zawarte wynikały zaś ze zgłoszeń do ubezpieczenia zdrowotnego dokonanych przez spółki F.. Wszelkie dane przedstawione zostały w tabelach ze zgłoszeniami i wymiarami składek (k. 85-89 akt sąd.)

Ponadto, jak trafnie wskazał pozwany, odwołująca opłaciła należności wynikające z faktur wystawianych przez spółki F.. Z faktur tych wynikają: sumy wynagrodzeń wypłacanych w ramach umów nazywanych umowami zlecenia, należności publicznoprawne i prowizja określona w umowach. Odwołująca miała więc możliwość weryfikacji naliczanych wynagrodzeń. Kwoty wynagrodzeń nie były też nigdy kwestionowane przez samą zainteresowaną.

Wysokość podstawy wymiaru składek, podaną przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji, należało więc uznać za zasadną bez konieczności powoływania biegłego z dziedziny rachunkowości.

W przypadku pracowników, o jakich mowa w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi łączny przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, uzyskany z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy oraz umów cywilnoprawnych. W odniesieniu do tej kategorii ubezpieczonych (pracowników) płatnikiem składek jest pracodawca, a przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie uwzględnia się w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy (art. 18 ust. 1a ww. ustawy). Pracodawca, ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy, powinien zatem zsumować wynagrodzenie z umowy cywilnoprawnej z wynagrodzeniem ze stosunku pracy. Obowiązki płatnika powinny bowiem obciążać podmiot, na rzecz którego praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest faktycznie świadczona i który w związku z tym uzyskuje jej rezultaty, unikając obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy (wyrok SA w Szczecinie z 09.10.2018 r., sygn. akt III AUa 1015/15).

Podzielając w całości wyrażony powyżej pogląd sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania kwot wskazanych w zaskarżonej decyzji. Jak wskazano w powołanym powyżej orzeczeniu, obowiązki płatnika obciążają podmiot na rzecz którego praca była wykonywana, a więc niezasadne jest obciążanie organu rentowego obowiązkiem poszukiwania dokumentów źródłowych, celem ustalenia wysokości wynagrodzeń wypłacanych zainteresowanej. Kontrola poprzedzająca wydanie zaskarżonej decyzji nie obejmowała spółek F. G. i F. T., dlatego też nie było podstaw do ustalania przez ZUS „za płatnika” wysokości wynagrodzenia zainteresowanej, które były mu znane, gdyż stanowiły one zasadniczą część wynagrodzenia spółek F. wynikającego z wystawionych faktur. Istnienie ewentualnych różnic pomiędzy podstawą zgłoszoną do ubezpieczenia zdrowotnego a rzeczywiście wypłaconym wynagrodzeniem nie zostało przez odwołującą spółkę nawet uprawdopodobnione, a gdyby nawet miało miejsce- winno stanowić podstawę ewentualnych roszczeń płatnika wobec spółek F., w odrębnym postępowaniu. Wnioski płatnika w tym zakresie zmierzały więc w oczywisty sposób do przedłużenia postępowania.

Zaskarżona decyzja jest zatem w całości prawidłowa, zarówno w zakresie rozstrzygnięcia o tym, że płatnikiem składek w stosunku do przychodu zainteresowanej, osiąganego z tytułu umów cywilnoprawnych jest odwołująca się spółka, jak i o wysokości oskładkowanego przychodu.

W wniesionym odwołaniu spółka zarzuciła także naruszenie przepisów postępowania administracyjnego. Sąd zauważa jednak, że w niniejszej sprawie nie może badać prawidłowości decyzji organu rentowego w świetle przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd zajmuje się naruszeniem prawa materialnego, a czyni to stosując przepisy k.p.c. Jeśli chodzi o uchybienia organu rentowego w zakresie postępowania administracyjnego, to są one istotne jedynie wtedy, gdy z powodu wad zaskarżona decyzja nie stanowi aktu administracyjnego. Tu nie ma miejsca taka sytuacja, ponieważ decyzje posiadają wszelkie elementy tego aktu administracyjnego wymienione w art. 107 § 1 k.p.a. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 28.05.2002 r., II UKN 356/01, OSNP 2004/3/52 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 14.01.2010 r., I UK 252/09, LEX nr 577824).

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w punkcie I sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego (pkt II) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).